

GEMEENTE. SUPPLEMENT 1

[CHRISTUS]

EEN PROFETIE OVER JEZUS CHRISTUS, ZIJN DOOD EN OPSTANDING, IN HET OUDE TESTAMENT (JESAJA 52:13 – 53:12)

De profeet Jesaja tekende deze profetie over Jezus Christus in ongeveer 700 v.C. op. Zo een profetie wordt in geen ander godsdienst in de wereld of in de geschiedenis gevonden! De profetie wordt in 5 coupletten van elk 3 verzen verdeeld. Het daalt van de *verhoging* van Christus naar de diepte van Zijn *vernedering* in het lijden en stijgt dan weer naar Zijn *verhoging*. De verzen worden direct uit het Hebreeuws vertaald.

Nadruk.

Jezus werd gekruisigd als straf voor onze zonden (Jesaja 52:13 - 53:12).

De nieuwtestamentische openbaring leert duidelijk dat deze profetie over de Knecht (Dienaar) van de Heer in Jezus Christus in vervulling gegaan is. In Christus werd geen bedrog gevonden (vergelijk Jesaja 53:5 met 1 Petrus 2:22). Christus was het schaap dat ter slachting geleid werd (vergelijk Jesaja 53:7-8 met Handelingen 8:32-33). Christus gaf Zijn leven als losprijs voor velen (vergelijk Jesaja 53:10 met Markus 10:45). Christus werd tot zonde gemaakt opdat wij tot gerechtigheid Gods zouden worden in Hem (vergelijk Jesaja 53:10-11 met 2 Korintiërs 5:21). Christus is overgeleverd om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardiging (vergelijk Jesaja 53:11-12 met Romeinen 4:25). Christus leed, stierf en stond op uit de doden (vergelijk Jesaja 53:5 met Markus 10:32-34). De Christus moest lijden om in Zijn heerlijkheid in te gaan (Lukas 24:26).

A. COUPLET 1. JESAJA 52:13-15.

JEZUS CHRISTUS ZOU ALLEEN DOOR HET LIJDEN VERHOOGD WORDEN.

Profetie.¹

Het eerste couplet introduceert het thema van deze profetie. “De komende Messias zou alleen door lijden verhoogd worden.” In dit couplet spreekt de HEER Zelf.

1. Vers 13 beschrijft Zijn verhoging.

52:13. Vertaling: “Zie, Mijn Knecht zal voorspoedig zijn (Hebreeuws: shkl, K), Hij zal stijgen (Hebreeuws; rum, K) en Zich verheffen (Hebreeuws: ns’, Pi), en hoog zijn (Hebreeuws: gbh, K) zeer (Hebreeuws: me’od).”

Vers 13 beschrijft Zijn verhoging, dat wil zeggen, Zijn opstanding, hemelvaart en troonsbestijging naar de rechterhand van God (Handelingen 3:13; Filippenzen 2:9-11). Zijn strijd zal met zege gekroond worden; Zijn arbeid zal vrucht aanschouwen.

2. Vers 14 beschrijft Zijn vernedering.

52:14. Vertaling: “Zoals velen zich over U ontzet hebben (Hebreeuws: shmm, K), zo misvormd (Hebreeuws: mishchat) meer dan een mens Zijn voorkomen (Hebreeuws: mare’hu), en Zijn gestalte (Hebreeuws: to’ar) meer dan van andere mensenkinderen.”

Vers 14 beschrijft Zijn vernedering, dat wil zeggen, de mishandeling door mensen, die Hem bijna onherkenbaar maakte (Markus 14:65; Markus 15:15,17,19; Johannes 19:1-5).

3. Vers 15 beschrijft Zijn verheerlijking.

52:15. Vertaling: “Zo zal Hij vele volken besprenkelen/besproeien (doen opspringen) (Hebreeuws: nzh, Hi), om Hem zullen koningen sluiten (Hebreeuws: qpts, K) hun mond, wat hun niet verteld was (Hebreeuws: spr, Pu), zien zij, en wat zij niet gehoord hadden, daar schenken zij aandacht aan (onderzoeken zij) (Hebreeuws: bin, Hitpol).

Vers 15 beschrijft Zijn verheerlijking. Het vergelijkt de vernedering van vers 14 met de toekomstige heerlijke verhoging boven allen. “Het woord “besprenkelen” kan ook vertaald worden met “opspringen”. Volken en koningen zullen in verbijstering opspringen en zich over Zijn heerlijkheid verwonderen (zie Jesaja 49:7; zie Job 29:9-10; Psalm 22:30). Ze zullen dingen zien, horen en begrijpen, die hen nooit eerder verteld werden – namelijk: het evangelie en de nieuwtestamentische onderwijzingen. Vele mensen zullen zich verbazen over Gods openbaring, wanneer ze deze verbazingwekkende verandering in het lot van Jezus Christus van dood tot opstanding bij Zijn eerste komst zien zullen.

¹ “Openbaring 9:10 zegt, “ Het getuigenis van Jezus (het getuigenis door Jezus gegeven) (1 Petrus 1:9-12) (en Jezus Christus als de inhoud van dit getuigenis) (Openbaring 12:17) is namelijk de geest (essentie) van de profetie.” Profetie is NIET het doen van arbitraire voorspellingen (Jeremia 23:16-40).

Vervulling.

De nieuwtestamentische openbaring spreekt wel over de mishandeling van Jezus (Johannes 19:1-3), maar vertelt niet over hoe Jezus Christus eruit zag toen mensen Hem mishandelden.

De nieuwtestamentische openbaring zegt duidelijk dat Hij opstond uit de dood, opvoer naar de hemel en ging zitten aan de rechterhand van God als Koning over het universum. “De velen” die zich over Zijn lijden ontzet hebben worden volkomen overtroffen door “de velen” die Hem ná Zijn verheerlijking hebben leren kennen – ontelbare mensen uit alle volken waaronder menige hooggeplaatste koningen.

B. COUPLET 2. JESAJA 53:1-3.

JEZUS CHRISTUS ZOU DOOR MENSEN VERACHT EN VERWORPEN WORDEN.

Profetie.

Het tweede couplet beschrijft de vernedering van de komende Messias. Hij zou met ongeloof bejegend worden. Hier spreekt de profeet Jesaja als vertegenwoordiger van het ware volk van God.

1. Vers 1 zegt dat Hij op religieus gebied met ongeloof bejegend zou worden.

53:1. Vertaling: “Wie gelooft wat wij gehoord hebben? De arm (macht) van de HEERE aan wie is het geopenbaard (Hebreeuws: glh, Hitp)?”

Vers 1 zegt dat Hij op godsdienstig gebied met ongeloof bejegend zou worden. Jesaja 52:13 tot 53:12 is een directe openbaring van de HEERE. Geen mens zou ooit een dergelijk plan van verlossing hebben kunnen bedenken. Het was Gods bedoeling dat deze openbaring met geloof aanvaard zou worden, maar toch zouden de profeet Jesaja en de Messias later op veel ongeloof stuiten – dit werd in het Nieuwe Testament bevestigd (Johannes 12:37-38); Romeinen 10:16).

2. Vers 2 zegt dat Hij op sociaal gebied veracht zou worden.

53:2. Vertaling: “Hij schoot op (Hebreeuws: >lh) als een rijsje (Hebreeuws: joneq) voor Zijn (de HEERE) aangezicht, als een wortelscheut (Hebreeuws: shoresh) uit de dorre (Hebreeuws: tsijah) aarde (Hebreeuws: >erets); geen gedaante (Hebreeuws: to<ar) had Hij (voor Hem) en geen versiering/heerlijkheid/pracht (Hebreeuws: hadar); als we Hem aanschouwden (Hebreeuws: r<h, Ni), was er geen gestalte (Hebreeuws: mar<eh) dat wij Hem zouden begeerd hebben (Hebreeuws: chmd, Ni).

Vers 2 zegt dat Hij op sociaal gebied veracht zou worden. Het beschrijft de lage afkomst van de Messias. Hij zou geboren worden uit een geslacht, dat vroeger een boom was (het koningshuis van David), maar dat later alleen maar een afgehakte stomp bedekt met aarde zou zijn (het onaanzienlijke huis van Jozef en Maria) (Jesaja 11:1). Zijn eigen familie en volk gaven Hem geen macht of grootheid. Hij had geen bijzondere lichamelijke schoonheid en Zijn uiterlijke verschijning was niet aantrekkelijk voor mensen. Niettemin zou Hij vanaf zijn ontvangenis (Jesaja 49:1) opgroeien voor de ogen van de HEERE. De HEERE zou over Hem waken en ervoor zorgen dat Hij Zijn bestemming zou bereiken (zie Lukas 2:52)!

Hij zou op lichamen gebied geen uiterlijke schoonheid of aantrekkelijkheid hebben (vergelijk David, 1 Samuël 16:18).

3. Vers 3 zegt dat Hij op lichamen gebied mishandeld zou worden.

53:3. Vertaling: “Hij was veracht (Hebreeuws: bzh, Ni), in de steek gelaten (Hebreeuws: chdl, K) door mensen, een Man van smarten/lijdens/pijn (Hebreeuws: mak<ob), bekend/vertrouwd met (Hebreeuws: jd>, Pu) ziekte (Hebreeuws: choli); en als een voor wie (weg van Hem) men verbergt (Hebreeuws: str, Ni) het aangezicht. Hij was veracht (Hebreeuws: bzh, Ni) en wij hebben niet rekening gehouden met (Hebreeuws: chshb, Ni) Hem.

Vers 3 zegt dat Hij op lichamen gebied mishandeld zou worden. Hoewel Hij Zichzelf zou identificeren met de verdrukten en zieken in het volk, zou Hijzelf zo erg mishandeld worden dat mensen Hem nauwelijks zouden herkennen (Jesaja 52:14). De profeet Jesaja, als vertegenwoordiger van zijn volk, profeteert dat Israël Hem niet zou erkennen of achten.

Vervulling.

De voorvaders van Jezus Christus naar Zijn menselijke natuur waren geen grote heiligen – Juda pleegde echtbreuk met Tamar, Salmon huwde met Rachab de hoer, Boaz huwde met Ruth de Moabiet en koning David pleegde echtbreuk met Bathseba (Matteüs 1:3,5,6).

Jezus werd opgevoed in Nazaret in het verachte gebied van Galilea (“streek der heidenen”) (Markus 1:9; zie Johannes 1:46). God openbaarde Zichzelf door Jezus Christus en toch werd Hij in Galilea (Lukas 4:29), in het Overjordaanse gebied (Lukas 8:37a) en in Judea (Johannes 2:18; 5:16; 6:66; 7:12,20, enz.) met veel ongeloof bejegend. Zijn eigen vaderstad nam aanstoot aan Hem (Markus 6:3). Zijn eigen broers geloofden niet in Hem (Johannes 7:5). Hij leefde in een tijd dat Israël als Gods volk geestelijk droog en dood was (Matteüs 21:43) en het huis van David al lang niet meer heerste.

Niemand voelde zich op natuurlijke wijze tot Hem aangetrokken (Jesaja 53:1-3). De leden van de Joodse regering spuwden in Zijn gezicht en sloegen met vuisten op Zijn gezicht (Matteüs 26:67). De Romeinse soldaten trokken Zijn kleren van het lijf, spuwden naar Hem, drukten een doornenkroon op Zijn hoofd en sloegen Hem keer op keer met een staf op Zijn hoofd (Matteüs 27:27-30). Hij was waarschijnlijk zo verminkt dat mensen niet naar Zijn misvormde gezicht durfden kijken!

C. COUPLET 3. JESAJA 53:4-6. **JEZUS CHRISTUS ZOU VOOR ONZE ZONDEN GEKRUISIGD WORDEN.**

Profetie.

Het derde couplet beschrijft het evangelie van verlossing. De Messias zou lijden en sterven *in de plaats van* Zijn volk, dat wil zeggen, Hij zou een plaatsvervangend zoenoffer zijn. Het vergelijkt “onze zonden” met “Zijn lijden” en “Zijn lijden” met “onze genezing”. De “wij” kan alleen een verwijzing zijn naar Gods ware volk. Zij zijn de mensen die geloven en aan wie de arm van de HEERE is geopenbaard (vers 1).

1. Vers 4 zegt dat Hij onze ziekten en smarten zou dragen.

53:4. Vertaling: “Niettemin (Hebreeuws: <aken), onze ziekten heeft Hij op Zich genomen/weggenomen/weggedragen (Hebreeuws: ns<a), en onze smarten (Hebreeuws: mak<ob) heeft Hij als last gedragen (Hebreeuws: sbal); en wij, wij hebben Hem gerekend/gehouden voor/beschouwd als (Hebreeuws: chshb) een geplaagde (Hebreeuws: nagu>a), een geslagene (Hebreeuws: mkh, Pu) door God en vernederde (Hebreeuws: m>n).

Vers 4 zegt dat de Messias onze ziekten en smarten zou dragen. De woorden “ziekten” en “smarten” vatten al het menselijk lijden samen, dat een gevolg is van de zondeval. Het is een samenvatting van allerlei lichamelijke en psychische ziekten en gebreken, alle menselijke leed. Hij zou dit alles gewillig op Zichzelf nemen en dragen, dus in plaatsbepalende zin. Hij zou sommige van deze ziekten en smarten vóór Zijn wederkomst verwijderen. Bij Zijn wederkomst en de opstanding van de doden zal Hij echter alles nieuw maken.

Maar Israëls verachtende houding staat in schril contrast hiermee. Mensen zouden Zijn lijden beschouwen als een straf en plaag van God voor Zijn eigen zonden! Een geplaagde is iemand die met geweld door de hand van God is aangeraakt of getroffen, zodat een zwaar lijden of onheil (een plaag) over hem is gekomen (1 Samuël 6:9; Job 1:11; 19:21).

2. Vers 5 zegt dat Hij voor onze zonden gekruisigd zou worden.

53:5. Vertaling: “Maar Hij (in nadruk tegenover “wij”) was doorboord (Hebreeuws: chll) om onze overtredingen (Hebreeuws: peshā), verpletterd/verbrijzeld (Hebreeuws: dk<a, Pu), om onze ongerechtigheden (Hebreeuws: >on), de straf (Hebreeuws: musar) van de vrede (dat wil zeggen, die ons de vrede aanbrengt) (Hebreeuws: shlm) was op Hem, en door Zijn striemen (Hebreeuws: cheburah) is voor ons genezing geworden (Hebreeuws: rp<a, Ni).

Vers 5 zegt dat de Messias voor onze zonden gekruisigd zou worden. Hij zou door verdrukking en geweld verpletterd worden en uiteindelijk op gewelddadige wijze met spijkers doorboord (gedood) worden. Deze profetie is merkwaardig, omdat kruisiging als een straf voor misdadigers pas 600 jaar na Jesaja door de Romeinen geïntroduceerd werd.

De profetie is om een tweede reden merkwaardig, omdat het zó lang van tevoren uitlegde waarom de Messias zou moeten sterven. De hoofdzaak is dat het bitter lijden Zijn deel geworden is “om onze overtredingen” en “ongerechtigheden”. Het is een duidelijke voorzegging van de oorzaak en het gevolg van de dood van de Messias. Hij zou gekruisigd worden om de overtredingen en ongerechtigheden van Zijn volk, inclusief van Jesaja en de oudtestamentische gelovigen! Hij zou in hun plaats gestraft worden (zie Romeinen 3:25). De straf is een vergelding (Jeremia 2:19). De straf die tot vrede (volkomen heil) leidt en de striemen die tot genezing leiden, zijn het geheim van het plaatsvervangende lijden! Wat geen mens verwacht, wordt Gods verassing!

3. Vers 6 zegt dat Hij voor onze moedwillige onafhankelijkheid gestraft zou worden.

53:6. Vertaling: “Wij allen als schapen (Hebreeuws: ts<on) dwaalden af (Hebreeuws: t>ah), elk naar zijn eigen weg keerden wij ons (Hebreeuws: pnh), maar de HEERE heeft laten vallen op/doen treffen (Hebreeuws: pg>a) Hem de ongerechtigheid van ons allen.”

Vers 6 zegt dat de Messias voor onze moedwillige afkeer van God gestraft zou worden. De zonde van de mens is moedwillige, eigenzinnige en halsstarrige onafhankelijkheid van God. Daarom is de zonde van de mens schuldig en strafbaar. Alle mensen hebben hun eigen levensrichting zonder God bedacht, hun eigen weg gekozen en geweigerd achter de Herder aan de weg van God te bewandelen. “Bekering tot de Herder en Opziener van uw zieken” (1 Petrus 2:25) is noodzakelijk geworden!

Vervulling.

Jezus Christus bevrijdde vele bezetenen en zieken als vervulling van deze profetie (Matteüs 8:16-17). Terwijl Jezus Christus het lijden van mensen op Zich nam, beschouwden de mensen Zijn lijden alsof Hij door een plaag van God getroffen werd! Zij dachten dat Zijn lijden een verdiende straf van God was (Matteüs 26:65-66). De Israëlieten beschouwde “het lijden” als een straf voor zonde, maar evenals de Farizeeën, beschouwden zij het lijden van Jezus

Christus als een straf voor Zijn eigen zonde (namelijk, “Godslastering”) en niet als een straf voor hun zonden! Dit te denken is godslastering!

Bij Zijn kruisiging hebben de soldaten lange spijkers door de handen en voeten van Jezus in het kruishout geslagen, het kruishout omhoog getild en met een dreun in een gat laten vallen en Hem toen aan die spijkers in de brandende zon als een vervloekte laten hangen (zie Galaten 3:13)! Dit was een extreme wijze om misdadigers te laten lijden. Deze gewelddadige wijze van lijden verbrijzelde uiteindelijk het (menselijke) leven van Jezus en Hij stierf.

De oudtestamentische openbaring profeteerde al dat Jezus Christus moest lijden voor de overtredingen en ongerechtigheden van Zijn mensen. “Overtreding” (NBG) is de rebellie in het hart uitgedrukt in de opzettelijke ongehoorzaamheid aan Gods onderricht en geboden. “Ongerechtigheid” (NBG) is de verdraaiing van Gods waarheden tot halve waarheden en leugens. Jezus Christus stierf, niet om ons te verbeteren, maar om voor onze zonden te boeten. Hij stierf niet alleen voor ons, maar in onze plaats! Hij droeg letterlijk onze zonden op Zijn eigen lichaam aan het kruis (1 Petrus 2:24). Hij werd tot “zonde” gemaakt, zodat wie in Hem geloofde, tot “gerechtigheid van God” gemaakt wordt (2 Korintiërs 5:21). Hij ruilde dus van plaats met ons! Wie in Jezus Christus gelooft, wordt nooit meer veroordeeld (Johannes 5:24), maar wordt uit Gods genade rechtvaardig verklaard en als volkomen rechtvaardig in Gods ogen beschouwd en behandeld (Romeinen 3:24,28). Wie gelooft dat Jezus Christus in zijn plaats aan het kruis gestorven is, wordt met God verzoend (1 Petrus 3:18). God maakt vrede met de gelovige (Romeinen 5:9-10) en daarom kan de gelovige vrede met God (Romeinen 5:1) en met andere mensen (Efeziërs 2:14-15) maken. “Gods vrede” brengt Gods volledige verlossing, zegeningen en blijdschap met zich mee. “Gods genezing” brengt Gods verlossing uit allerlei nood, ellende en lijden met zich mee.

De wortel en het wezen van de zonde is “onafhankelijkheid van God” of “zelfgenoegzaamheid”, dat iemand zich doelbewust afkeert van de Herder door buiten Gods doel voor zijn leven te leven, door openlijke rebellie en overtreding van Gods Woord en door opzettelijke verdraaiing van Gods Woord ten einde zichzelf te rechtvaardigen.

De vruchten van de zonde zijn “doen wat God verbiedt” of “niet doen wat God gebiedt”. De HEERE heeft al deze zonden in “ons” leven op Jezus Christus doen neerkomen! Hij nam onze schuld, onze straf, onze ellende op Zich, zodat wij Zijn volkomen juiste relatie tot God (zijn volkomen gerechtigheid en heiligheid) uit genade mogen ontvangen!

D. COUPLET 4. JESAJA 53:7-9. **JEZUS CHRISTUS ZOU ZICH AAN ZIJN LIJDEN ONDERWERPEN.**

Profetie.

Het vierde couplet beschrijft de volledige onderwerping van de Messias (Jezus Christus) aan Gods plan – ‘verlossing door plaatsvervangend lijden’. In vers 7 tot 10 spreekt de profeet niet langer als vertegenwoordiger van de gelovigen in het volk (als een priester), maar als een die Gods verlossingsplan verkondigt (als een profeet)!

1. Vers 7 beschrijft Zijn lijden als een lam.

53:7. Vertaling: “Hij was mishandeld (verdrukt, getiranniseerd) (Hebreeuws; ngs), maar Hij liet Zich vernederen (Hebreeuws: >anah Pu) en deed niet open (Hebreeuws: ptch, Pi) Zijn mond (Hebreeuws: peh); als een lam/kleinvee (Hebreeuws: seh) dat ter slachting (Hebreeuws: tebach) geleid wordt (Hebreeuws: jbl, Hi), en als een schaap/ooi (Hebreeuws: rahel) dat voor zijn scheerders (Hebreeuws: gazaz) stom is (Hebreeuws: <alam, Ni), zo deed Hij niet open (Hebreeuws: ptch) Zijn mond.”

Vers 7 beschrijft hoe de Messias (Jezus Christus) zou lijden. Hij was mishandeld, evenals de slaven door hun Egyptische drijvers (Exodus 3:7; Jesaja 9:3). Hij liet Zich vernederen zonder tegenstand te bieden, zonder het onrecht te vergelden (1 Petrus 2:23). Hij zou als een schaap ter slachting geleid worden, zonder Zijn mond te openen. Hij zou Zich aan de valse beschuldigingen, openbare spot en naakte kruisiging onderwerpen zonder Zich te verdedigen. Juist door Zijn lijden zou Hij Gods plan van verlossing tot vervulling brengen.

2. Vers 8 beschrijft Zijn dood als een misdadiger.

53:8. Vertaling “Uit benauwing/dwang (Hebreeuws: >otser) en uit gericht/terechtstelling (Hebreeuws: mishpat) werd Hij weggenomen (Hebreeuws: lqch), en wie van Zijn tijdgenoten/generatie (Hebreeuws: dor) had dat bedacht²? Want Hij werd afgesneden (Hebreeuws: gzz, Ni) uit het land van de levenden; om de overtreding van mijn volk was de plaag (Hebreeuws: neg>a) op Hem.

Vers 8 beschrijft hoe de Messias zou sterven. Hij zou niet op een vreedzame wijze (in ouderdom) sterven, maar als een veroordeeld misdadiger, gevonnist door de onrechtvaardige godsdienst en het wereldse gerecht (Het Joodse Sanhedrin met Annas en Kajafas en de Romeinse stadhouder, Pilatus). Hij zou uit de benauwing in Gethsemane, de rechtszittingen en mishandelingen door de mensen weggenomen worden om gekruisigd te worden. De diepere achtergrond ligt in het gericht van God door welk Jezus Christus als Borg van zondaren moest verschijnen. Israël heeft Hem miskend en nu is Hij weggenomen. Israël is van Zijn heilrijke tegenwoordigheid beroofd.

² Jesaja 53:8 (jeshocheach)? KBS “Wie denkt nog over zijn bestemming na?” NBG “Wie onder zijn tijdgenoten bedacht, dat hij is afgesneden uit het land der levenden”, GNB “Geen van zijn tijdgenoten die zich om hem bekommerde”. NAV “Wie van sy mensen het dit ter harte geneem?” NBV “Wie van zijn tijdgenoten heeft er oog voor gehad?”

Zijn “woonplaats” of verblijf na de dood en begrafenis (Jesaja 38:11) is onbekend. De profeet Jesaja klaagt dat het volk Israël haar Messias verworpen, ter dood veroordeeld en gedood heeft en dat de Messias naar een plaats verwijderd werd die niemand wist (Lukas 23:43,46). In de tijd van het Oude Testament tot aan de tijd dat de leerlingen over de dood van Jezus treurden, was er maar weinig kennis over het leven na de dood. In het Oude Testament werden mensen wel opgewekt uit de dood (om daarna weer te sterven), maar nog nooit was iemand uit de dood opgestaan (om nooit meer te sterven)! De nadruk ligt op het feit dat Hij na Zijn dood aan het oog van Israël is onttrokken. Hij werd als een omgehakte boom (2 koningen 6:4) “afgesneden” van het land van de levenden.

3. Vers 9 beschrijft Zijn begrafenis als een rijk man.

53:9. Vertaling: “En men stelde (Hebreeuws: ntn, Ni) bij de misdadigers/goddelozen (Hebreeuws: rasa) Zijn graf (Hebreeuws: qeber), [*dit is het keerpunt van deze profetie: de beschrijving gaat hier over tot Zijn rechtvaardiging en verhoging*] maar bij de rijke (Hebreeuws: >asir) was Hij in Zijn dood (Hebreeuws: maut), omdat Hij geen onrecht (Hebreeuws: chamas) gedaan heeft, noch bedrog (Hebreeuws: mirmah) in Zijn mond (geweest is) (zie 1 Petrus 2:22-23).

Vers 9 beschrijft hoe de Messias begraven zou worden. De onrechtvaardige overheden hadden gepland om de Messias een oneervolle begrafenis te geven, als bij veroordeelde misdadigers. Een oneervolle begrafenis werd in Israël als een vreselijk lot beschouwd (Jesaja 14:18-20; Jeremia 8:1-2; Jeremia 36:30). Maar God zette hun plannen opzij en gaf Hem het aanzienlijke graf van een rijk man, uitgehouwen uit een rots (zie Jesaja 22:16). God bereidde Hem eer in plaats van de smaad die Zijn vijanden hem toedachten.

Vervulling.

Tijdens zijn leven werd Jezus Christus uitgescholden voor een misleider, door een demon bezeten en volkomen gek (Johannes 7:12,20; Johannes 8:48; Johannes 10:19-20). Toch schold Hij niet terug. Gedurende zijn verhoor leed Hij onder valse beschuldigingen en mishandelingen. Maar Hij heeft zijn aanklagers en vervolgers nooit met wraak bedreigd (1 Petrus 2:22-23)! In zachtmoedigheid onderwierp Hij Zich aan de mishandelingen waardoor Hij misvormd werd. Hij gaf Zich over aan de vernedering om in het openbaar naakt gekruisigd, bespot en verworpen te worden. Niet eenmaal trachtte Hij Zichzelf te verdedigen! Het paaslam (Exodus 12:3) en het lam in Jesaja 53 vormen de grondslag voor de nieuwtestamentische aanduiding van Christus als “het Lam Gods” (Johannes 1:19; 1 Petrus 1:19).

Na zijn angstig lijden in Getsemane, de mishandeling door mensen en de veroordeling door onrechtvaardige rechters, werd Jezus Christus samen met twee misdadigers gekruisigd, zodat iedereen zou denken dat ook Jezus een misdadiger was. Hij stierf echt, want Hij werd uit het land der levenden afgesneden.

Jezus werd begraven in het graf van de rijke, Jozef van Arimathea (Matteüs 27:57-60). Dat was een geweldige eer! Zijn eervolle begrafenis was het eerste teken dat de HEER zijn Dienaar, Jezus Christus, als onberispelijk beschouwde! Hij had geen onrecht gedaan, geen geweld gepleegd en geen leugen gesproken. Hij was volkomen onschuldig en onberispelijk in woord en daad!

Hoewel Jezus Christus in Zichzelf onberispelijk en onschuldig was, heeft Hij Zichzelf vrijwillig onderworpen aan Zijn plaatsvervangend lijden voor ons (zie Johannes 10:17-18)!

E. COUPLET 5. JESAJA 53:10-12. JESUS CHRISTUS ZOU EEN HEERLIJKE ERFENIS ONTVANGEN.

Profetie.

Het vijfde couplet beschrijft Gods beloning voor de Messias en Zijn uiteindelijke heerlijkheid. In vers 10 spreekt de profeet niet als vertegenwoordiger van de gelovigen in het volk (als een priester), maar als een die Gods verlossingsplan verkondigt (een profeet). In vers 11 en 12 spreekt de HEERE Zelf.

1. Vers 10 beschrijft Zijn plaatsvervangend lijden en Zijn opstanding als onderdeel van Gods plan.

53:10. Vertaling: “Maar het behaagde (Hebreeuws: chpts, K) de HEERE Hem te verbrijzelen (Hebreeuws: dk<, Ni), Hij maakte Hem ziek (Hebreeuws: chlh, Hi). Als Hij Zijn Ziel (Hebreeuws: nefesh) gesteld heeft (Hebreeuws: sim, K) tot een schuldoffer (Hebreeuws: <asham), zal Hij zien (Hebreeuws: r<ah, K) zaad/nageslacht (Hebreeuws: zer>a), zal Hij verlengen (Hebreeuws: <arak, Hi) dagen, en het welbehagen (Hebreeuws: chefets) van de HEERE zal door zijn hand voorspoedig voortgang hebben (Hebreeuws: tslch, K).”

Vers 10 beschrijft het volbrachte verlossingswerk van de Messias. Zijn dood en opstanding waren een deel van Gods eeuwige plan.

De vraag waarom de Messias moest lijden.

De vraag was waarom de Messias moest sterven als Hij toch onschuldig was? Het antwoord was dat Gods buitengewone verlossingsplan daarmee in vervulling zou gaan! Het lijden van de Messias was in Gods eeuwige plan inbegrepen (1 Petrus 1:19-20). Jezus Christus moest sterven (Lukas 24:26; Matteüs 26:54), omdat dat de enige weg was om verzoening te maken voor zonden en omdat de Schrift openbaring hierover in vervulling moest gaan!

“Het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen”. Achter het menselijke onrecht schuilt het verlossingswerk van de HEERE (zie ook vers 5-6)! Het zondoffer is de plaatsvervangende straf voor zonde (Leviticus 4:2,4,15,24,29). De Messias moest eerst “Zijn ziel (Zijn persoon, Zichzelf, Zijn leven) als een schuldoffer stellen”. Het schuldoffer bracht voldoening aan het geschonden recht (Leviticus 5:15-17; 6:2-3). De oudtestamentische plaatsvervangende offers waren verplicht, maar het persoonlijke zoenoffer van de Messias was volkomen vrijwillig. Dat was voor mensen ondenkbaar!

- Op het vlak van de menselijke geschiedenis stierf Jezus Christus als gevolg van de onrechtvaardige veroordeling door de wereldse rechters (1 Korintiërs 2:8).
- Maar op het vlak van Gods heilsgeschiedenis stierf Hij als gevolg van de rechtvaardige veroordeling van de zonden van de wereld door de Rechter, God (1 Korintiërs 2:9)!

Zijn zoenoffer had drie gevolgen:

- Ten eerste zou Hij “zaad zien”, dat wil zeggen, “geestelijke nageslacht”, “de vele mensen die Hij rechtvaardig zou maken” (vers 11) en zegenen (zie Genesis 12:3).
- Ten tweede zou “Hij leven in lengte van dagen”, dat wil zeggen, Hij zou uit de dood opstaan en voor eeuwig leven (zie Openbaring 1:18)! Dit is merkwaardig, omdat nog maar weinig over de opstanding uit de dood in het Oude Testament geschreven stond (zie Jesaja 26:19).

- Ten derde zou de Knecht van de HEERE na Zijn dood en opstanding een geweldige taak hebben: “Het voornemen/wens of welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig voortgang hebben”. “Het voornemen/wens of welbehagen van de HEERE” zou de diepste reden voor Zijn lijden zijn (vers 10a), maar ook de diepste reden voor Zijn geweldige toekomst (vers 10b)! Deze toekomst wordt in vers 11 beschreven. Door Zijn bemiddeling (hand) zou het plan van de HEERE voortdurend met succes vooruitgang maken! Door Zijn dood en opstanding zou Jezus Christus Zijn geestelijke nageslacht die bestemd zijn voor het eeuwige leven vermenigvuldigen (zie Johannes 12:32).

2. Vers 11 beschrijft Zijn werk als Hoge Priester Die na Zijn opstanding heel veel mensen zou rechtvaardigen.

53:11. Vertaling: “Om de inspanning/het lijden (Hebreeuws: >amal) van Zijn ziel zal Hij zien (Qumran: het licht van het leven zien) en verzadigd (tevreden) worden (Hebreeuws: sabe>a, K); door Zijn kennis (Hebreeuws: da>at) zal hij (dat is) Mijn rechtvaardige Knecht (Hebreeuws: tsadiq abdo) rechtvaardig maken (Hebreeuws: tsdq, Pi) de velen (Hebreeuws: rabim); en hun ongerechtigheden zal Hij dragen (Hebreeuws: sbl, K).

Vers 11 beschrijft het voortgaande werk van verlossing door de Messias. De HEERE wordt in vers 11-12 sprekend ingevoerd. Het lijden van de Messias zou niet alleen Zijn lichaam, maar Zijn hele wezen (ziel) raken (Hij zou verbrijzeld en ziek worden). De Messias zou *de vrucht van Zijn lijden en het verlossingswerk zien* en dat zou Hem verzadigen en verkwikken.

De tekst spreekt niet over “*kennis over de Messias*”, maar over “*kennis van de Messias*”. Door Zijn geestelijke “kennis” van God en Gods openbaring (heilspan)(zie Hosea 4:6; Maleachi 2:7; Jesaja 11:2; Jesaja 50:4, Zijn profetische ambt) zou de Messias vele mensen rechtvaardig maken.

De Messias zou de Dienaar van de HEER (NBG: de Knecht des HEREN)(“Mijn Knecht”) zijn en door Zijn leven, woorden en daden het welbehagen van de HEERE uitvoeren. Hoewel de onrechtvaardige rechters van de wereld Hem veroordeeld hebben als een “onrechtvaardige”, noemt de HEER Hem uitdrukkelijk “de rechtvaardige”. Hij zou “de goddelozen” in het land van Israël en op de aarde met rechtvaardigheid vonnissen, maar “de armen” van geest in gerechtigheid recht doen (Jesaja 11:4-5)!

De rechtvaardigheid van de Messias zou de grondslag zijn waarom alleen Hij “velen”, dat wil zeggen, de grote massa mensen, het volk (zie Daniël 9:27; Daniël 11:33; Daniël 12:3; Romeinen 5:19 HSV), rechtvaardig zou maken! “De velen” is vergelijkenderwijs te verstaan: in tegenstelling met de Ene (de Messias), zijn er de velen (een grote menigte die niemand tellen kan) (Openbaring 7:9). “Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens (Adam) velen (alle mensen) als zondaars aangemerkt worden, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene (Christus) velen (alle gelovigen in Christus) als rechtvaardige aangemerkt worden” (Romeinen 5:19)!

Want “hun ongerechtigheden zal Hij dragen”. Alleen de Messias zou de ongerechtigheden van deze “velen” dragen! De diepste grond van de gerechtigheid van de velen is het plaatsbekledend lijden van de Knecht van de HEERE. Buiten Jezus Christus om is er geen verlossing en geen weg tot God (Lukas 10:16; Johannes 14:6; Handelingen 4:12)!

- Vers 11 spreekt dus over Zijn profetische ambt (de kennis van de Messias die God openbaart)
- en Zijn priesterlijke ambt (het offer van de Messias die de ongerechtigheden wegdraagt).
- Vers 12 spreekt over Zijn koninklijke ambt (de buit bestaat uit een ontelbaar menigte gelovigen in Christus).

3. Vers 12 beschrijft de beloning van God voor Zijn plaatsvervangend lijden, namelijk: heel veel mensen die gerechtvaardigd worden.

53:12. Vertaling: “Daarom (Hebreeuws: laken) zal Ik Hem deel geven (Hebreeuws: chlq) aan de velen/machtigen (Hebreeuws: >atsum); en de talrijken/machtigen (Hebreeuws: <atsum) zal Hij (als) buit (Hebreeuws: shalal) ten deel ontvangen (Hebreeuws: chlq), omdat (Hebreeuws: tachat <asher) Hij heeft uitgestort (Hebreeuws: >rah, Ni) Zijn ziel in de dood en met overtreders (misdadigers) Zich liet tellen (Hebreeuws: mnh, Ni), en de zonden (Hebreeuws: chet<a) van velen op Zich had genomen (Hebreeuws: ns<a, Pi) en voor de overtreders bad (Hebreeuws: pg>, Hi).”

Vers 12 beschrijft de erfenis van de Messias die bestaat uit vele verlost.

De tekst zegt niet dat Hij met velen (de machtigen) buit zal delen, want Hij kan niet met “de machtigen” (van de aarde) op één lijn gesteld worden. Het object is “de velen” en het werkwoord beteken in de Kal vorm: “ten deel ontvangen” (zoals in Job 27:17). De tekst bedoelt niet dat de Messias alleen een deel van “de velen” als erfdeel ontvangt, maar juist dat hij “de velen” als geheel als erfdeel ontvangt (zie Romeinen 5:19). Omdat de Messias de ongerechtigheid van “de velen” zou dragen en hun aldus rechtvaardig zou maken (vers 11), zou de HEERE Hem “de velen” als buit (erfenis, beloning) ten eigendom geven!

Zijn plaatsvervangend lijden zou de reden zijn van Zijn verhoging! Hij zou Zijn “ziel” (leven en levensbloed)(Genesis 9:4; Leviticus 17:11) uitgieten, Hij zou onder de misdadigers gerekend worden (Lukas 22:37) en Hij zou zelfs bidden voor “overtreders”, degenen die Hem ter dood zouden brengen (Lukas 23:34).

Vervulling.

Door Zijn dood en opstanding begon Jezus Christus geestelijke nakomelingen te vermenigvuldigen (Johannes 12:24,32).

- Hoewel Jezus Christus naar Zijn goddelijke natuur voor eeuwig leeft en nooit sterft: “Ik ben de levende voor eeuwig” (Openbaring 1:18),
- is Hij naar zijn menselijke natuur gestorven en opgestaan. Na Zijn opstanding uit de dood, leeft Zijn menselijke natuur nu ook voor eeuwig.

Door Jezus Christus vervult God Zijn eeuwige plan met de schepping en met de herschepping (Efeziërs 1:9-10).

- Omdat alleen Jezus Christus “de Rechtvaardige” is, die de hele wet (de rechtvaardige eis) van God volbracht heeft (zie Matteüs 5:17; Romeinen 10:4),
- kan alleen Hij de “zeer velen”, die “de overvloed van de genade en van de gave van de gerechtigheid ontvangen” hebben, rechtvaardig maken (Romeinen 5:17-19)!

De Messias, Jezus Christus, werd onder de misdadigers gerekend (Lukas 22:37) en goot vrijwillig Zijn leven uit (Johannes 10:11,18). Hij is de Grote Aartsvader geworden, die in werkelijkheid alle beloften van God erft (zie 2 Korintiërs 1:20)! Hij is “de wortel” (“het zaad” van de aartsvaders) (Genesis 22:17-18; Galaten 3:16) van “de olijfboom” (het volk van God dat bestaat uit gelovigen uit alle volken) (Romeinen 11:17-18). Hij is de sterke Koning geworden, die “de velen” of “de talrijken”, die Hij gerechtvaardigd heeft, als Zijn onderdanen in Zijn Koninkrijk heeft (zie Openbaring 1:5-6; 5:9-10). Alle mensen, die Hij rechtvaardigt, behoren Hem toe. Hij is de Grote Middelaar en Hoge Priester geworden Die niet alleen bad voor degenen die Hem ter dood brachten (Lukas 22:34), maar ook voor ons (Zijn kinderen, Zijn onderdanen) bidt (Johannes 17:20; Hebrëen 7:25).

Jesaja 53 wordt in het Nieuwe Testament het duidelijkst aangehaald in Handelingen 8:28-35 en 1 Petrus 2:22-25. Maar vergelijk ook Matteüs 20:28 met Jesaja 53:10 en Johannes 1:29 met Jesaja 53:4,7. De Messias, Jezus Christus, moest door lijden in Zijn heerlijkheid ingaan (Lukas 18:31-33; Lukas 24:25-27). Hoewel in Jesaja 49:3 “de Knecht van de HEERE” getekend wordt als het ware “Israël”, kan het woord “Israël” niet letterlijk het volk Israël bedoelen, omdat Hij doorlopend tegenover Israël gesteld wordt. Israël is goddeloos, veracht en verwerpt Hem, maar Hij is volkomen onschuldig! De gestalte van de Knecht van de HEERE gaat alles wat ooit in Israël aanschouwd werd ver te boven! Het is de gestalte van Hem die (de gelovigen in) Israël van zonde en schuld zal verlossen, de Middelaar van Gods verlossingsplan!